

Ислом Нури

Аллоҳ таоло Исро сурасининг 78-оятида шундай дейди:

«□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□
□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□»

«Қуёш оғишидан то тун қоронғусигача намозни тўқис адо қилинг ва тонгги ўқишни (бомдод намозини) ҳам (тўқис адо қилинг). Зеро тонгги ўқиш (кеча ва кундуз фаришталари) ҳозир бўладиган намоздир».

Нисо сурасининг 103-оятида эса:

«□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□»

«Албатта намоз мўминларга вақти тайинланган ҳолатда фарз бўлди», дейди.

□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□
□□□□□□□□ :□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□
□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□
□□□□□□□□ □□□□ □□□ □□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□ □□□□ □□□
□□□□□□□□ □□□□□ □□□□ □□□ □□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□
□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□
□□□□□□□□ □□□□ □□□ □□□□□□□ □□□□□□ □□□□ □□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□
□□□□□□□□ □□□□ □□□ □□□□□□□ □□□□□□ □□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□
□□□□ □□□□) «□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□».

Имом Муслим Абдуллоҳ Ибн Амр розияллоҳу анхумодан ривоят қилган ҳадисда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам: «Пешиннинг вақти қуёш чўққидан ботиш томонга оғгач, кишининг сояси бўйи баробари бўлиб, аср вақти киргунга қадар. Асрнинг вақти то қуёш

Ислом Нури

ботгунича, шом вақти қуёш ботгандан шафақ йўқолгунча, хуфтоннинг вақти ярим кечагача ва бомдоднинг вақти субҳ содиқдан то қуёш чиққунга қадар. Агар қуёш чиқса намоз ўқиманг, чунки у шайтоннинг икки шохи орасидан кўтарилади», дедилар.

Абу Барза розияллоҳу анҳу шундай дейди: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам бомдодни ўқирдилар, шу ҳолда бизларнинг биримиз ёнида ўтирган одамни таний оларди, унда 60 оят билан 100 оят ўртасида қироат қилардилар. Пешинни қуёш чўққидан ботиш томонга оғганда ўқирдилар. Асрни ўқирдилар, (шундан сўнг) бизлардан биримиз Мадинанинг четига бориб, қайтиб келар, куннинг тафти ҳали сўнмаган бўларди. (Ровий айтади: Абу Барза) шом ҳақида нима деганини унутдим. Хуфтонни эса парво қилмасдан кечанинг учдан биригача кечиктирардилар. (Кейин деди: «Кечанинг ярмигача»).

Муттафақун алайҳ бўлган ҳадисда Абу Барза розияллоҳу анҳу шундай дейди: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам бомдодни ўқирдилар, шу ҳолда бизларнинг биримиз ёнида ўтирган одамни таний оларди, унда 60 оят билан 100 оят ўртасида қироат қилардилар. Пешинни қуёш чўққидан ботиш томонга оғганда ўқирдилар. Асрни ўқирдилар, (шундан сўнг) бизлардан биримиз Мадинанинг четига бориб, қайтиб келар, куннинг тафти ҳали сўнмаган бўларди. (Ровий айтади: Абу Барза) шом ҳақида нима деганини унутдим. Хуфтонни эса парво қилмасдан кечанинг учдан биригача кечиктирардилар. (Кейин деди: «Кечанинг ярмигача»).

Абу Барза розияллоҳу анҳу шундай дейди: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам бомдодни ўқирдилар, шу ҳолда бизларнинг биримиз ёнида ўтирган одамни таний оларди, унда 60 оят билан 100 оят ўртасида қироат қилардилар. Пешинни қуёш чўққидан ботиш томонга оғганда ўқирдилар. Асрни ўқирдилар, (шундан сўнг) бизлардан биримиз Мадинанинг четига бориб, қайтиб келар, куннинг тафти ҳали сўнмаган бўларди. (Ровий айтади: Абу Барза) шом ҳақида нима деганини унутдим. Хуфтонни эса парво қилмасдан кечанинг учдан биригача кечиктирардилар. (Кейин деди: «Кечанинг ярмигача»).

Ислом Нури

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламдан намоз вақтларини сўради. У зот: «Мен билан бирга намоз ўқинг», дедилар. Пешинни кун (тиккадан) мойил бўлган вақтда, асрни ҳамма нарсанинг сояси ўзининг бўйи баробари бўлганда ўқидилар. Шомни қуёш ботган пайтда, хуфтонни шафақ ғойиб бўлган вақтда ўқидилар. Кейинги куни пешинни кишининг сояси ўзи билан баробар бўлганда, асрни кишининг сояси ўзига икки баробар бўлганида, шомни шафақ йўқолишидан сал олдин, хуфтонни кечанинг учдан бирига бориб ўқидилар.

Имом Насойй ривоят қилган ҳадисда Жобир розияллоҳу анҳу шундай дейди: Бир киши Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламдан намоз вақтларини сўради. У зот: «Мен билан бирга намоз ўқинг», дедилар. Пешинни кун (тиккадан) мойил бўлган вақтда, асрни ҳамма нарсанинг сояси ўзининг бўйи баробари бўлганда ўқидилар. Шомни қуёш ботган пайтда, хуфтонни шафақ ғойиб бўлган вақтда ўқидилар. Кейинги куни пешинни кишининг сояси ўзи билан баробар бўлганда, асрни кишининг сояси ўзига икки баробар бўлганида, шомни шафақ йўқолишидан сал олдин, хуфтонни кечанинг учдан бирига бориб ўқидилар.

Шарҳ:

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам намозларнинг вақтларини сўзда ва амалий равишда белгилаб берганлар. Саҳобалар розияллоҳу анҳум ўша вақтларни аниқ-тиниқ белгилаб, бизларга омонат билан нақл қилишган. Намозларни узрсиз ўз вақтидан кечиктириш мумкин эмас.

Бугунги дарсдан олинадиган фойдалар:

1. Намоз дуруст бўлиши учун вақти кирган бўлиши шарт.
2. Пешин намозининг вақти кун тиккадан оғанидан то аср вақти киргунича.

3. Аср намозининг вақти ҳамма нарсанинг сояси ўзига бир баробар бўлганида бошланади.
4. Шом намозининг вақти қуёш ботгандан бошлаб қизил шафақ ғойиб бўлгунга қадар.
5. Хуфтоннинг вақти шафақ кетгандан бошлаб ярим кечагача, бомдодгача зарурат учун кечикса жоиз.
6. Бомдоднинг вақти субҳи содиқдан бошлаб қуёш чиққунга қадар.